

CÁC NGƯỜI SẼ CẤT NHÀ NÀO CHO TA?

Cảm ơn anh, Anh Green. Thật là một đặc ân. Xin chào mừng đến Anh và Chị Green, và tất cả quý vị có mặt ở đây sáng nay. Và thật là một đặc ân mà tôi cảm thấy đã ban cho tôi, để đến nơi thờ phượng này, để đưa ra một vài thông báo.

² Tôi không muốn làm mất thời gian của Anh Green ở đây, bởi vì tôi đã nghe Anh Green nhiều lần, giảng, và tôi chắc chắn đã được ảnh hưởng, và khi anh mang Lời của Chúa đến với chúng ta, và rất khiêm nhường về điều đó. Ngày hôm qua anh ấy đã nói, “Tôi không nhận được Lời từ Chúa như có lẽ Nó sẽ đến trong sự mặc khải, như—như Nó đã được sai đến, nhưng,” nói, “tôi thích—nhấn mạnh vào những gì đã được nói.” Anh ấy nói, “Giống như khi Phao-lô viết điều gì đó trong Kinh Thánh, tôi đến đây để nhấn mạnh những gì ông đã nói.” Nói, “Tôi không có sứ điệp, chỉ nhấn mạnh về những gì đã được phán từ Chúa.” Bây giờ điều đó thực sự đáng chú ý, một—một người trẻ tuổi như thế, và nói, đưa ra một nhận xét như thế.

Bây giờ chúng ta hãy có một lời cầu nguyện với nhau.

³ Lạy Chúa kính yêu, con hầu như không biết bắt đầu như thế nào, vì con cảm thấy Ngài ở đây hôm nay, và trong sự Hiện diện của Ngài chúng con luôn cảm thấy rất nhỏ bé. Và con—con cảm ơn Ngài vì đặc ân này. Bây giờ, lạy Chúa, rằng Ngài đã ban cho chúng con nơi này, chúng con cầu xin Ngài sẽ gặp chúng con mỗi lần chúng con gặp nhau ở đây. Và cầu xin Thánh Linh Lớn của Ngài vận hành trên thành phố này! Xin cho chúng con có thể mang Sứ điệp Phúc âm này mà đã được ban cho chúng con và trao cho chúng con trong những ngày sau rốt này, xin cho Nó được ứng nghiệm, và Ngài đưa mọi linh hồn tại Tucson và chung quanh, mà Ngài đã định trước cho Sự Sống. Xin ban cho những điều này, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

4 Tôi nghĩ tôi muốn đọc một câu Kinh Thánh ngắn ở đây sáng nay, ngay trước khi tôi nói những lời này mà tôi muốn nói. Nó được tìm thấy trong Công vụ, chương thứ 7 của Sách Công vụ. Và trong khi anh em đang lật đến điều đó, chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 44.

5 Bây giờ chúng ta sẽ đến Shreveport tuần này, tuần tới, cho một loạt các buổi nhóm, và bây giờ chúng ta sẽ cố gắng, nếu Chúa muốn. Anh Moore, Anh Jack Moore, một người bạn rất tốt của cả Anh Pearry và tôi, và chúng tôi yêu mến Anh Jack. Sứ điệp, tôi nghĩ, hầu như làm anh ấy bối rối một chút, đặc biệt là về một số điều mà chúng ta yêu mến và tin tưởng, rằng—rằng Nó đã đến với chúng ta qua sự mở ra của Bấy Ấn, như chúng ta tin Nó, chẳng hạn như, “dòng dõi con rắn,” và “sự an ninh đời đời của những người tin,” và—và vân vân, một số trong những Sứ điệp đó. Điều đó, có lẽ với những người khác...Chúng ta không nghĩ Điều này là khó, nhưng, Nó, anh em phải mở lòng mình ra với Lễ thật. Chúng ta tin rằng chúng ta đang sống trong thời—thời kỳ cuối cùng. Điều đó rất thật với chúng ta, đến nỗi chúng ta đang ở cuối con đường.

6 Và nói trong nhà thờ của người khác, ồ, anh em muốn tôn trọng lòng hiếu khách của người đó, về—về việc cho anh em cơ hội để đến nhà thờ của anh ấy. Và tôi, chắc chắn, biết rằng họ không tin vào Điều đó, và tôi sẽ tôn trọng họ đủ để...Có nhiều điều nữa mà tôi có thể nói ở đó, ngoài việc mang Điều đó vào; trừ khi chính Đức Thánh Linh chợt thúc đẩy Nó một chút, anh em thấy đấy, thì tôi chắc chắn sẽ nói như Ngài đã phán. Và tôi không biết tốt hơn để làm điều đó, và tôi hy vọng tôi không bao giờ học được điều gì tốt hơn để làm điều đó. Thấy không? Chúng ta hãy cứ nói Nó theo cách Ngài nói Nó.

Bây giờ chúng ta hãy đọc chỉ một—một hay hai câu ở đây từ—chương thứ 7 của Sách Công vụ, bắt đầu với câu thứ 44.

Tổ phụ chúng ta đã có đền tạm chứng có trong đồng vắng, như ngài đã truyền lệnh, nói với Môi-se, rằng người nên làm nó y theo kiểu mẫu mà người đã thấy.

Mà tổ phụ chúng ta cũng đã đến nhận lấy mà cùng đi với Chúa Jêsus vào xứ họ đã chiếm lấy của dân Ngoại, mà Đức Chúa Trời đã đuổi ra trước mặt tổ phụ chúng ta, cho đến thời Đa-vít;

Là người đã được ơn trước mặt Đức Chúa Trời, và mong muốn tìm thấy một đền tạm cho Đức Chúa Trời của Gia-cóp.

Nhưng Sa-lô-môn đã cất cho ngài một cái nhà.

Dù Đấng Tối Cao chẳng ở trong những đền thờ được làm bằng tay người; như nhà tiên tri đã nói,

Trời là ngai của ta,...đất là bệ chơn của ta: các người sẽ cất nhà nào cho ta: Chúa phán: hoặc nơi nào là chỗ cho ta yên nghỉ?

Há chẳng phải tay ta đã dựng nên mọi vật này chăng?

Dựa trên phân đoạn Này, việc đọc Kinh Thánh này, tôi muốn nói vài lời mà tôi muốn nói trước khi Anh Pearry mang đến sứ điệp buổi sáng.

⁷ Tôi thấy đây là một trong những khoảnh khắc tuyệt vời trong chuyến thăm của tôi tới Tucson. Tôi đến đây bởi vì tôi được dẫn dắt đến đây. Tôi đến đây bởi vì Đức Thánh Linh, qua một khả tượng, đã sai tôi đến đây. Tôi biết điều đó có thể dường như lạ, có lẽ. Nhưng Ngài, theo như tôi biết, bất cứ điều gì mà tôi biết về Đức Chúa Trời, tôi đã được sai đến bởi một khả tượng đến Tucson. Tôi tự hỏi làm thế nào tôi đã từng được đưa đến nơi sa mạc này. Và rồi ở đây nơi có...

⁸ Nói một cách thuộc linh, trên thành phố, tôi không biết nơi nào mà có nhiều người chết thuộc linh hơn, là ở thành phố Tucson. Có chiến tranh giữa các giáo hội. Có sự ồn ào giữa các hội chúng. Không có sự hiệp nhất, và mọi người chụp giựt, và nắm giữ, và siết chặt, và cố gắng để có được *điều này*, và đang bè đảng. Nói về mặt thuộc linh, nó cũng là một sa mạc.

⁹ Nhưng rồi tôi đọc trong Kinh Thánh, rằng Đức Chúa Trời đã gọi Môi-se ra khỏi những người thân yêu của ông và tất cả những người mà ông cho là quý giá, và sai ông vào đồng vắng, để viết Luật pháp của Kinh Thánh. Đó là Cựu Ước, bốn Sách đầu tiên,

Sáng thế ký, Lê-vi ký, và Phục truyền luật lệ ký, Xuất hành. Ông... Tôi không bao giờ nói chúng theo thói quen, nhưng đó là bốn Quyển Sách. Đó thực sự là Cựu Ước. Bởi vì, phần còn lại của Nó là những gì các vị tiên tri đã nói, trong Thi thiên của Đa-vít, và vâng vâng, ngoài Sử ký của các vua. Nhưng đây là nền tảng của Cựu Ước. Là Môi-se đã viết chúng sau khi ông được kêu gọi từ quê nhà của mình, nơi ông đã được sinh ra và lớn lên giữa dân sự của mình, và được sai vào trong sa mạc, để viết Sách Cựu Ước này.

¹⁰ Rồi tôi tìm thấy điều đó trong Sách Tân Ước, nơi mà Phao-lô, là tác giả, hay không phải là tác giả, nhưng là người viết Tân Ước. Ông cũng bị đuổi ra khỏi dân sự của mình, và, bởi Thánh Linh, vào xứ Ả-rập, nơi ông đã có ba năm rưỡi, để tìm thấy sự hà hơi. Và Phao-lô là tác giả chính của Tân Ước. Bây giờ, có Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng, nhưng họ là những thầy thông giáo chỉ viết những gì Chúa Jê-sus đã phán khi họ đi theo Ngài. Và, nhưng, anh em lấy Sách cho Ti-mô-thê, và cho người Rô-ma, và cho người Hê-bơ-rơ, và vâng vâng, Phao-lô đã nhận được sự hà hơi để viết Tân Ước; lấy tất cả Cựu Ước như một cái bóng, và sắp đặt nó trong trật tự. Và Đức Chúa Trời đã tôn trọng nó, và làm cho nó trở thành Tân Ước.

¹¹ Và bây giờ nếu Cựu Ước phải được đẩy ra khỏi...trước giả phải bị đuổi ra khỏi dân sự của mình, vào trong đồng vắng, để có được cảm hứng để viết Cựu Ước. Và trong Tân Ước, người viết đã bị Tác Giả đưa vào một nơi sa mạc, để có được sự hà hơi để viết Tân Ước. Và các Sách được đóng ấn bằng Bấy Ấn; nó cũng sẽ đòi hỏi giống như vậy, tôi tin, trong những ngày này, để mở Bấy Ấn đó. Để lia khỏi những gì anh em nắm giữ thân yêu, với những gì anh em yêu mến, và một ngôi nhà nhỏ đã được ban cho tôi bởi dân sự, và giữa tất cả dân sự và bạn bè của tôi, và một hội thánh đang hưng thịnh, và không có gì thiếu thốn; và để—để rời khỏi điều đó, rút ra ngay khỏi nó, và di chuyển ra xa, đi vào sa mạc nơi anh em không biết ai, và mọi thứ chống lại anh em.

¹² Nhưng có điều gì đó về Đức Chúa Trời, rằng Ngài thúc đẩy một người làm những việc vượt quá sự suy nghĩ của chính mình, để nó có thể là sự vinh hiển và tôn kính của Đức Chúa Trời. Và

tôi cảm thấy điều đó, không phải sự tự tôn, nhưng tôi—tôi cảm thấy đó là một đặc ân mà được để lại mọi thứ mà được gọi là thân yêu đối với tôi, để đi đến đây vào nơi đồng vắng này và chịu đựng như tôi chưa bao giờ chịu đựng trong đời, ở đây trong đồng vắng này, hay sa mạc này. Nhưng tôi tin rằng, trong việc làm điều đó và vâng theo những gì Đức Chúa Trời đã ra lệnh phải được thực hiện, Đức Chúa Trời đã mở ra cho chúng ta những sự mầu nhiệm của ngày sau rốt này. Và chúng ta ở đây với Sứ điệp này.

13 Bây giờ, có nhiều người đi theo tôi, và điều đó không có gì lạ. Thông thường một người chúng ta...Mọi người yêu thương nhau, và nó, tình yêu, sẽ thúc đẩy anh em làm những điều anh em không nghĩ mình sẽ làm. Và nhiều người trong các bạn đã rời bỏ nhà cửa của mình, các bạn đã bỏ tất cả, chỉ để đi, đi ra đây trong sa mạc.

14 Nhiều người đã gọi cho tôi, nhiều người đã hỏi tôi, “Chúng ta sẽ đến Arizona chứ? Nó sẽ là một nơi tốt cho chúng ta chứ?”Ồ, như người ta đã nói về Môi-se và họ, đó không phải là nơi có trái, không phải là nơi có trái lựu.

15 Ở đây không có nhiều việc để làm, và đời sống thì cao, và giá cả sinh hoạt cao. Đó thực sự là một nơi khó khăn để sống, là Tucson, Arizona; lương thấp, và—và thức ăn cao, và tiền thuê nhà. Đó là—đó là một nơi kinh khủng để sống, theo cách đó. Nhưng nó khỏe mạnh, nó khô khan. Và đôi khi chúng ta...Chúng ta không được để tâm trí của mình được rập khuôn trên những thứ thuộc về trái đất này.

16 Chúng ta phải nhìn vào sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Nhưng một điều làm tôi bối rối trong việc đến đây, và để nói với mọi người, “Ồ, anh không nên đến,” hay, “Anh nên đến,” mà tôi để lại cho mỗi cá nhân, cách Đức Chúa Trời dẫn dắt cá nhân đó làm. Tôi nghĩ mỗi người trong chúng ta nên làm điều đó, được dẫn dắt bởi Thánh Linh, về những gì để làm.

17 Và nhiều người trong anh chị em ở đây đến từ khắp Jeffersonville, và của hội chúng ở đó, và anh chị em đã đi ra ở đây. Bây giờ, điều làm tôi bận tâm, là một nơi thờ phượng.

18 Và tôi nhận ra, khi tôi đọc trong Kinh Thánh ở đây, về Ê-tiên và bài giảng của ông ngay trước khi ông chết; vì họ đã ném đá ông ngay sau đó, vì sự điệp của ông. Khi ông đang nói, ông nói, “tổ phụ của chúng ta,” nói về người Hê-bơ-rơ trong những ngày đầu tiên, cách mà họ đã cố gắng được ơn trước mặt Đức Chúa Trời, để xây dựng một nơi thờ phượng. Ngài phán rằng, “Sa-lô-môn đã xây cho Ngài một ngôi nhà, hay một tòa nhà.” Chúng ta đã quen thuộc với câu chuyện.

19 Nhưng tôi thích những lời tiếp theo của ông, “Dù Đấng Tối Cao chẳng ở trong những ngôi nhà được làm bằng tay.” Trong một nơi khác trong Ê-sai, ông nói, “Ngài đã sắm sẵn một thân thể cho Ta; đây, sự hi sinh và các lễ vật, và các tòa nhà, và vên vên, nhưng Ngài đã sắm sẵn cho Ta một thân thể.” Ồ, chúng ta nhận ra rằng lúc đó ông đang nói về thân thể này nơi Đức Chúa Trời đã ngự vào, trong Đấng Christ.

20 Nhưng tôi tin ngày hôm nay, rằng sự hà hơi đã đến với—với Anh Green, để di chuyển đến đây, anh ấy và Chị Green, cũng từ bỏ chỗ của họ ở phía đông, để...trở lại Texas, đến đây với...để bắt đầu không có gì cả; chỉ đơn giản bởi một sự hà hơi, cảm thấy rằng họ nên làm điều đó. Tôi thật cảm kích những người muốn đi theo sự dẫn dắt của Đấng Christ, bất kể họ phải trả giá như thế nào.

21 Mặc dù cả thế giới, có lẽ chính những người bạn tốt nhất của anh em, nghĩ rằng anh em sai, nhưng điều đó không sai đối với anh em. Chẳng nào anh em cảm thấy có điều gì đó đang thúc thúc mình, đó là Đức Chúa Trời đang vận hành anh em; nó không bao giờ sai, và nó sẽ luôn luôn đạt kết quả tốt.

22 Hãy xem cặp vợ chồng trẻ này, một người trẻ tuổi tài năng. Tôi không nói điều này bởi vì anh ấy đang ngồi ở đây. Và người phụ nữ trẻ này với những đứa con của mình, với gia đình của anh để nuôi nấng, và anh ấy đã nghỉ việc và mọi thứ, để chuyển đến đây.

23 Tôi nhận ra rằng cách đây nhiều năm tôi đã được kêu gọi trong chức vụ. Tôi chưa bao giờ làm một mục sư thành công, bởi vì tôi có một linh lan man, nói dông dài. Tôi không thể hài lòng

ở bất cứ đâu. Chỉ bất cứ nơi nào Thánh Linh vận hành, tôi thật sự phải di chuyển với Nó, bởi vì tôi có một Sứ điệp. Chúa Jêsus phán, “Ta cũng phải giảng dạy trong thành phố khác.”

²⁴ Nhưng có những người đó là những người chặn bầy canh giữ bầy. Tôi rất biết ơn vì Anh Pearry đã đi theo sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh, và ngày nay chúng ta có một đền tạm. Nó là một cái nhỏ. Điều đó thật tốt để bắt đầu, để thấy những gì Đức Thánh Linh...Không biết, chúng ta hãy di chuyển từng bước. Bây giờ, tôi tin, nếu Đức Chúa Trời đã phán với Anh và Chị Green, để đến đây, và đã mở ra một nơi mà con cái chúng ta; thay vì vào sáng Chúa nhật đi xe đạp của họ, và trên những đường phố và chạy khắp nơi, họ có một nơi để đến thờ phượng, thay vì chúng ta ngồi xung quanh và lắng nghe điều gì đó mà chúng ta đã nghe trên đài phát thanh, mà ổn thôi.

²⁵ Nhưng chúng ta, như nhóm người này, chúng ta có một Sứ điệp cho thời đại này. Chúng ta, chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta một Sứ điệp. Và Anh Green, là, tôi không muốn gọi anh ấy là cộng sự của tôi, bởi vì chúng tôi...Ồ, cũng vậy, người cộng sự của tôi, chúng ta ở cùng nhau trong Sứ điệp này. Anh Green giảng điều giống như vậy và Sứ điệp mà tôi tin vào. Anh ấy đã rời khỏi nhà mình, anh ấy đã rời bỏ dân sự của mình, anh ấy đã rời bỏ giáo hội của mình. Anh ấy là, tôi tin, anh ấy là người trông nom một giáo khu hay điều gì đó, của một trong những tổ chức, và từ chối toàn bộ sự việc khi anh nghe Điều này. Anh cũng đã lìa bỏ mọi thứ yêu dấu đối với anh, để đến với sa mạc, chỉ để ủng hộ những gì Đức Chúa Trời đang ban cho chúng ta bây giờ.

²⁶ Tôi nói tôi tin rằng nó không chỉ nên ở trong lòng chúng ta, nó nên là nhiệm vụ của chúng ta để hỗ trợ anh ấy, mọi thứ mà chúng ta có thể, để tham dự các buổi nhóm, đến đây để thờ phượng, và làm cho đây là một nơi mà Đức Chúa Trời có thể bày tỏ cho chúng ta những điều mà Ngài dành cho chúng ta để bày tỏ. Và như lời của anh đã nói, “Sứ điệp không đến với tôi qua sự ban cho của sự hà hơi, như nó có thể xảy ra với một số người trong chúng ta, nhưng,” anh ấy nói, “Tôi ở đây để ủng hộ những gì Đức Chúa Trời đã ban cho.” Thật là một lời tuyên bố tuyệt vời! Và tôi tin

rằng, nếu tất cả chúng ta sẽ hợp tác với nhau, chúng ta sẽ đặt cả tấm lòng của mình vào điều đó.

27 Tôi biết rằng mỗi người trong anh chị em, nếu anh chị em cảm thấy giống như tôi, tôi rất khao khát thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang vận hành, tôi hầu như không thể chịu đựng được điều đó. Một số kinh nghiệm tôi vừa có trên núi, chỉ để cảm thấy điều đó một lần nữa, Điều gì đó mà khi tôi được cứu lần đầu tiên rất vinh hiển đối với lòng tôi! Và chúng ta có thể đến một nơi, chúng ta có thể ngồi và chúng ta thấy nó ở giữa chúng ta, mà chúng ta đang khô hạn. Khi chúng ta ngồi ở đây trong sa mạc, tôi đến giữa các anh em đồng lao của tôi, họ nói chuyện với tôi và tôi nói chuyện với họ; luôn luôn, trong một cách nhỏ bé quan sát, cảm thấy ở ngoài đó với Thánh Linh, như nó đã xảy ra, để thấy tình trạng của người anh em đó, để thấy điều gì không ổn. Tôi bắt đầu cảm thấy tất cả chúng ta đang ẩn mình, đi ra khỏi Thánh Linh. Nó trở nên quá tự nhiên đối với chúng ta. Chúng ta phải thờ phượng trong Thánh Linh, nơi Thánh Linh của Đức Chúa Trời...Không chỉ Sứ điệp của chúng ta nên là ngọn lửa của thời đại, nó nên là ngọn lửa trong lòng chúng ta. Thấy không? Nó phải ở trong lòng chúng ta, nếu không chúng ta không thể—chúng ta không thể trình bày Nó một cách đúng đắn cho dân sự. Thánh Linh phải mang Sứ điệp, chính Nó. Và tôi đang tin cậy và tin vào mỗi người trong các bạn, là một Cơ-đốc nhân thực sự.

28 Bây giờ họ cần những giáo viên trường Chúa nhật. Họ sẽ cần một ban điều hành. Và tôi muốn nói điều này để anh em sẽ hiểu thấu đáo. Đây là hội thánh của tôi.

29 Tôi đã ở đây ba năm. Và tôi đã có một cánh cửa mở ra cho tôi, đó là Anh Mack đã mời tôi đến giảng. Xin Chúa ban phước cho anh ấy. Tôi đã không được mời bởi bất kỳ người nào khác; không có gì chống lại họ, họ ổn cả. Anh Brock, một người bạn tốt của tôi, Anh Gilmore, nhiều anh em Ngũ Tuần này ở đây, là những người bạn tốt rất, rất tốt sâu sắc của tôi. Tôi yêu họ; không có gì chống lại họ. Tôi hiểu địa vị của họ. Họ không thể mời tôi vào đó, và rồi ở lại trong tổ chức của họ. Thấy đó, họ không thể làm điều đó. Bởi vì, nếu họ làm vậy, họ bị đuổi ra ngoài. Vì vậy anh em hiểu vị trí của họ. Tôi đã có điều tương tự phải đối mặt. Nhưng, chao ôi,

xin cho nó luôn luôn là, “Trước hết các người hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời,” ý chỉ của Đức Chúa Trời.

³⁰ Và bây giờ điều đó, Anh Green, Đức Chúa Trời đã sai anh ấy đến đây và mở ra cho chúng ta một hội thánh giống như Đức tin quý báu mà chúng ta tin vào, chúng ta nên rất biết ơn Đức Chúa Trời, và tham dự mọi buổi nhóm, mọi nơi mà chúng ta có thể. Và nếu chúng ta được mời để kêu gọi, để cầu nguyện, để tìm kiếm, để làm, chúng ta hãy là những người lính ngay tại...thật sự nóng lòng để làm điều đó. Thấy không?

³¹ Hãy giữ cho Sứ điệp được tôn trọng, sống đời sống đúng đắn. Đừng để vết nhơ nào đến trên Nó. Bây giờ chúng ta đang sống quá trễ. Chúng ta—chúng ta đã quá muộn trong thời đại này. Chúng ta hãy sống Nó trong sạch. Ồ, đời sống của tôi, đời sống của anh chị em, tất cả đời sống của chúng ta cần được cất lên, trước mặt Đức Chúa Trời.

³² Những người trẻ của chúng ta cứ lái đi vòng quanh, từ nơi này đến nơi khác, từ chương trình này đến buổi biểu diễn khác, và trôi dạt ngày càng xa khỏi Đức Chúa Trời. Đúng. Bây giờ, đó là sự thật. Tôi thấy điều đó trong các con tôi, và tôi thấy chính mình đang đi đến chỗ mà không...Anh chị em, anh chị em phải nhóm lại với nhau, để thờ phượng Đức Chúa Trời; Kinh Thánh đã nói vậy, “Hễ chúng ta thấy ngày này hầu gần chừng nào, thì càng phải làm như vậy chừng nấy.” Nếu chỉ có hai người ở đây, bạn là một trong họ. Bây giờ đó là...Và nếu chúng ta đến với nhau và thờ phượng với nhau, thì chúng ta chỉ, điều gì đó khác về nó, Chúa Jêsus phán, “Nơi nào có hai hay ba người nhóm lại trong Danh Ta, thì Ta ở giữa họ.”

³³ Bây giờ, như tôi đã nói trước đây, Anh Green đã nói với tôi, và anh ấy đã nói điều đó. Vợ tôi đến, nói với tôi những gì anh ấy nói khi tôi đi vắng. Điều đó, và anh đã nói sáng nay, “Bục giảng được mở ra bất cứ lúc nào.” Bây giờ thường...Đó là, mở ra cho tôi để nói.

³⁴ Bây giờ, thường thường, tôi phải lái xe đến Jeffersonville, Indiana, để đưa ra một Sứ điệp mà Đức Chúa Trời đã ban cho tôi, để mang nó đến cho dân sự; đi tất cả các con đường đến

Jeffersonville, Indiana, và mỗi người trong số các bạn đang nghe qua đường dây điện thoại khắp đất nước, và nối dây và các thứ, để có được Sứ điệp, bởi vì đó là những gì chúng ta đang sống nhờ đó. Đây, đó là những gì chúng ta ở đây.Ồ, chúng ta không phải làm điều đó nữa.

³⁵ Đức Chúa Trời ban cho tôi một Sứ điệp, tôi có thể bước ngay lên bục giảng ở đây và giảng nó, và cảm thấy tự do để làm điều đó. Vâng. Và tôi tin, bởi điều đó, rằng Đức Chúa Trời Toàn Năng sẽ ban phước cho anh em nếu anh em sẽ chỉ đứng bên cạnh hội thánh này bây giờ, nhóm dân sự này. Không chỉ thế thôi, nhưng chúng ta hãy đi ra và xem thử chúng ta có thể khiến những người khác đi vào không. Đây, chúng ta hãy nói với những người khác ở mọi nơi, nói với họ về hội thánh của chúng ta và nó có ý nghĩa gì. Điều mà hội thánh của chúng ta...Chúng ta ở đây. Chúng ta muốn anh em đến, mang những người lạ vào, và tôi tin chắc điều đó sẽ tốt cho tất cả chúng ta. Thấy không? Chúng ta có một tòa nhà, mà chúng ta rất biết ơn. Chúng ta biết ơn vì nơi này, để nhóm lại với nhau.

³⁶ Nhưng, “Dù Đấng Tối Cao không ngự trong những đền thờ được làm bằng tay, đây, ‘Vì Trời là ngai Ta, và đất là bệ chơn Ta; và đâu là nơi yên nghỉ của Ta? Nhưng Ngài đã sắm sẵn cho Ta một thân thể.’”

³⁷ Và chúng ta là một Thân thể của Đấng Christ. Vì vậy khi chúng ta di chuyển từ tòa nhà này sang tòa nhà khác, tôi tin, trong việc mang đến những Sứ điệp của chúng ta, và chúng ta sẽ đi xuống và có những buổi nhóm chữa lành. Và bất cứ điều gì Chúa bày tỏ cho chúng ta để làm, chúng ta sẽ có nó ngay tại đây trong hội thánh, cho đến khi nó phát triển ra rất lớn để anh em sẽ phải mang nó đi nơi nào khác, và nơi nào khác, cho đến khi Chúa Jêsus đến. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. [Băng trống—Bt.]

Chúng ta hãy cúi đầu.

³⁸ Lạy Chúa kính yêu, khi chúng con đứng ở đây trên bục giảng này, mà tượng trưng, ngay trên bàn thờ ở đây, chúng con nhận biết rằng chúng con là một—một dòng dõi của những người sắp

chết, đối với trái đất này. Chúng con nhìn ra đường phố và thấy tội lỗi được viết ra ở khắp mọi nơi, và rằng sự Vinh hiển của Chúa đang biến mất nhanh chóng. Và chúng con biết, khi sự Vinh hiển của Chúa đi lên, Hội thánh cũng sẽ đi với Nó. Đức Chúa Trời ôi, chúng con muốn được ở đó.

³⁹ Chỉ cách đây vài ngày, đang đứng ở đây trên góc phố, chỉ băng qua đường phố, nhìn cuộc diễu hành đó đi xuống đường phố; và nhìn thấy những chiếc xe tăng cũ trong Chiến tranh thứ Nhất đó dẫn đường, rồi đến chiếc xe tăng Sherman cồng kềnh nặng nề đi tiếp theo, đằng sau đó cứ tiếp tục và tiếp tục và tiếp tục, rồi những bà mẹ sao vàng; gia đình nhỏ tan vỡ, với một người vợ đang khóc, và một cậu bé rách rưới mất cha, một người mẹ già đã mất một đứa con trai. Con nghĩ, “Thật buồn,” khi đứng trên góc phố và xem điều gì đó như thế đi qua. Rồi để ý, ngay khi họ đi qua tòa nhà này, điệu nhạc đổi thành *Tiến Lên, Những Chiến Sĩ Cơ-đốc*. Trỗi lên cho những đoàn diễu hành của họ, đằng sau; nhưng khi họ đi qua nơi này!

⁴⁰ Lạy Chúa kính yêu, con đang nghĩ về một thì giờ tuyệt vời khác sắp đến, và đó sẽ là sự sống lại, khi những người kỳ cựu sẽ xuất hiện trước tiên, các thánh đồ, các tổ phụ. “Vì chúng ta là những kẻ sống và còn ở lại sẽ không ngăn cản hay ngăn trở những kẻ đã ngủ rồi; vì tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết.” Rồi khi chúng con thấy điều vĩ đại đó...chỉ là những người đó đang đi, diễu hành qua bầu trời; và chúng con sẽ đứng, chờ đợi sự thay đổi của chúng con, biết rằng chúng con cũng sẽ xếp hàng. Lạy Chúa, xin làm cho chúng con thành những chiến sĩ trung tín.

⁴¹ Chỉ những người mà đã thực sự liên kết và đã ở trong cuộc chiến mới biết điều đó thực sự có ý nghĩa gì, để thấy những chiếc xe tăng đó đang lăn bánh. Và, Đức Chúa Trời ôi, chúng con nghĩ rằng những ai đã ở trong trận chiến của sự sống sẽ biết nó có ý nghĩa gì, khi chúng con đang chờ đợi đến lượt chúng con để được vào vị trí và địa vị, trong sự sống lại, để đi lên.

⁴² Và đây, người anh em trẻ tuổi của con, đang đứng ở đây, được huấn luyện tốt, sẵn sàng, được trang bị, chờ đợi một người lớn tuổi đặt tay trên mình, một người là một cựu chiến binh lớn tuổi

từ trên đó trong chiến tuyến, biết rằng người ấy cũng phải tham gia trận chiến. Lạy Chúa kính yêu, với bàn tay không xứng đáng này con đặt trên người anh em của con, trong sự đại diện cho Ngài. Xin ban phước cho Anh Green, lạy Chúa yêu dấu, mà con chúc phước trong Danh Chúa Jêsus. Xin cho anh ấy mang Sứ điệp này, Chúa ôi, vào trong thành phố này và bất cứ nơi nào Ngài gọi anh ấy. Xin cho anh ấy trung tín, đầy dẫy Thánh Linh, sống một đời sống trên cả sự sỉ nhục. Đức Chúa Trời ôi, xin để cho anh ấy có được tấm lòng của dân sự, hầu cho anh có thể dạy dỗ họ và dẫn dắt họ và hướng dẫn họ đi theo con đường mà tất cả chúng con đều ao ước bước đi. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁴³ Xin ban phước cho người vợ chung thủy của anh, những đứa con nhỏ của anh. Xin ban phước cho những nỗ lực của chúng con ở đây với nhau, như những anh em Cơ-đốc nhân ở đây trên đất, để chúng con có thể mang Phúc âm này đến tận cùng thế giới. Xin ban Thánh Linh Ngài trên anh ấy, Đức Chúa Trời ôi. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus Christ, khi chúng con dâng anh ấy cho Ngài. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Pearry. Hãy mang theo Lời Đức Chúa Trời!

CÁC NGƯỜI SẼ CẤT NHÀ NÀO CHO TA? VIE65-1121

(What House Will You Build Me?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marriion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 21 tháng Mười một, năm 1965, tại Đền tạm Tucson ở Tucson, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org